

Ivette Nadal: «Aquest disc és un punt i a part en la meva trajectòria»

La granollerina tanca una etapa amb el nou disc 'En nom de la ferida', fet a quatre mans amb Pascal Comelade

Ivette Nadal i Pascal Comelade | Xavier Mercadé

Dos anys després d'una primera col·laboració, **Ivette Nadal** es retroba amb **Pascal Comelade** a *En nom de la ferida* (autoedició, 2020), un disc amb grans dosis de poesia que tanca una etapa de la cantant granollerina.

Com sorgeix aquesta nova col·laboració?

Ve de l'època d'*Arquitectura primera* (DiscMedi, 2018). Vaig contactar amb ell fa anys per fer dos senzills i tres concerts. Ens vam adonar que connectàvem i que sorgia molt de material nou. Em pensava que s'havia acabat el projecte, però ell em va proposar de fer servir el material nou que havia anat sorgint. Estic en un punt de reflexió de la meva trajectòria i em va venir molt de gust. Aquest disc és un punt i a part en la meva trajectòria. Tanco una etapa i a partir d'ara no sé què faré. Estic estudiant filosofia, estic escrivint més i m'he adonat que la música no és un sector prou amable. Estic molt contenta de tancar aquesta etapa amb un disc amb el **Pascal** perquè quan vaig començar em fixava sobretot en el que feien ell i l'**Enric Casasses**. Sento que m'estic acomiadant, però no sé exactament de què.

Ara hi ha cançons i recitats. Per què?

Al disc *Mestres i amics* (Right Here Right Now, 2012) ja explicava els mestres que m'havien

influenciat. Quan vaig fer aquest disc vaig musicar molts poetes catalans actuals i em va treure la por de fer discos de poesies. Ja no tinc 17 anys i he pensat que si aquest és l'últim disc havia de ser ben lliure i tornar al terreny on vaig començar, que és la poesia. És una aposta molt més arriscada i segurament és perquè la música del **Pascal** m'apropa més al món de la poesia.

També reflexiones sobre el gest poètic.

Sí. Quin és el fet poètic? Cantar? La lletra? La veu? La paraula? La melodia? Això també surt al poemari. I escènicaament m'ha passat amb el **Pascal**. Jo tenia molt delimitat què era una cançó i què era un poema i amb ell se m'han trencat els esquemes. I sí, crec que al disc hi surt reflectit.

Al títol feu referència a una ferida. Quina?

Això és responsabilitat meva. Jo sempre faig cançons tristes, amb deixos de melangia, però en aquest cas és una manera de dir que ho vull treure tot i curar la ferida. Al disc parlo de ferides d'amor, de desamor, de salut, de família? i de coses bones que et passen que també deixen marca.